Ч. 18. Неділя 6 лютого (24 січня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краевих соймів.

Оногди отворено остаточно довго підготовлювану сесию ческого сойму. На початку засїданя відчитано ряд внесень ческих і німецких в справі виборчої реформи. Правительство предложило проєкт зміни статута краєвого, закон про уживанє обох краєвих мов у властий автономічних, закон про сотворенє адміністрацийних округів та закон про звільненє податку особисто-доходового від краєвих додатків.

Намістник ґр. Куденгове заявив, шо правительство предложило ряд законів, бо уважало за свій обовязок дати почин до полагодженя і упорядкованя відносин в краю. Правительство знає закиди, підношені против тих предложень, але закиди ті не виключають можливости виміни думок про ті справи. Правительство хотіло дати підставу до поважних переговорів, не буде противити ся тому, коли в предложенях будуть пороблені зміни; оно тільно мало намір облекшити та ввести мирні відносини і можлвість співжитя між обома народами, котрі замешкують сей край. Правительство буде попирати переговори між партиями, змагаючі до тої цїли та згодить ся на зміни, які заакцептують обі сторони.

Ческі радикали перебивали промову намістника окликами, в котрих зазначували, що внесені правительством предложеня виходять тільно на користь Німців, і домагали ся загального права голосованя до сойму.

Після відчитаня впливів маршалок замкнув засїданє до вчера рана.

Союз ческих партий заявив ся на передвчерашнім засїданю за дотеперішним своїм становищем та висказав погляд, що правительственні предложеня — не до принятя. На вчерашнім засїданю сойму поодинокі партиї поводили ся по своїй волі.

В стирийскім соймі ведуть словіньскі посли завзяту обструкцию. На передвчерашнім засїданю промовляв сперш п. Янковіч цїлу годину по словіньски та поставив ряд внесень.

Пос. Куковец (слов. лїб.) зложив таку заяву: З уваги на заяву социялїстів на засїданю з 1 с. м., в котрій остерігає ся перед уступками для Словінців з приводу їх опору против буджету і грозить ся обструкциєю також инших партий, заявляю в порозуміню з иншими словіньскими партиями, що в сій борбі не ходить о інтереси партийні, а о національні словіньскі без ріжниці партий. З'окрема всі словіньскі посли виступають против поведеня краєвого виділу, котрий заперечує всі культурні і економічні домаганя Словінців.

В часі засїданя намістник ґр. Клєрі вів переговори з представителями партий. Наслїдком переговорів німецкі посли згодили ся на спільну конференцию з словіньскими послами під проводом намістника при співучасти маршалка. На тій спільній конференциї порішено відбути в пятницю і суботу тільно короткі пленарні засїданя, щоби таким способом дати партиям час на переговори.

На вчерашнім засїданю дальматиньского сойму посли з хорватского правного сторонництва предложили ряд обструкцийних наглих внесень. Представителї инших хорватских і сербских партий запротестували против ударемнюваня соймових нарад і вийшли з соймової салї. На сали лишило ся тільно 6 послів, не стало отже комплету.

Сойм краєвий.

74 засїданє I. сесиї IX. периоду.

При досить скупій участи послів відкрив п. Маршалок засїданє о годині 10³/₄ перед полуднем.

---

6)

ПІРАТ.

З анґлійского — капітана Марриятa.

(Дальше).

IV.

Передїравлений корабель.

Рештки передної щогли скоро щезли з покладу і хоч буря лютила ся дальше, сонце сьвітило ясно і тепло. „Черкеса“ знов обернено в напрямі вітру і всі гадали тепер, що всяка небезпечність минула. Серед жартів і сьміхів почали вже моряки уставляти тимчасові щогли, аби при їх помочи добити ся до пристани.

— Ми не богато робили би собі з того, колиб раз скупали ся — сказав один з моряків — колиб ми лиш не були утратили головної щогли. Она була така красна і колиб ми вздовж цїлого Місісіпі ішли, такого другого дерева не найдемо.

— Ей, чоловіче — відповів Освальд — в мори є ще такі самі риби, як їх колись наші предки ловили, а так само ростуть все ще такі самі дерева по американьских лїсах. Але то певно, що зроблять нам добрий рахунок за щогли, коли прийдемо до Лївepпуля; щасте лиш, що не ми будемо єго платити, а властитель корабля.

Вітер в часї, коли напрям єго зміняв ся з полудневого на вехідний з силою гураґану, тепер трохи втихомирив ся і віяв вправдї ще досить сильно, але супротив попередного була то лиш забавка, з якої всі моряки сьміяли ся. І небо було ясне і чисте і не можна було побоювати ся нового нападу бурі. По ночи пітьми, небезпечности і заколоту, настала радістна зміна і корабельні робітники пильно працювали, аби заосмотрити корабель знов вітрилами і приспособити єго до дальшої дороги.

— Переднє вітрило звисає з покладу і капітан хиба задумує утїкати з вітром — замітив один з пильно працюючих моряків.

— Таки так — відповів один із старших — а я гадаю, що при такім вітрі наш розбитий „Черкес“ не буде потребувати богато вітрил.

— Отже утрата линов принесе вам бодай якусь користь — не будете потребувати заходити ся богато коло линов.

— Ох, роботи буде досить, коли заїдемо до порту — відозвав ся котрийсь з невдоволенем — затягати нове долїшне улинюванє і на кожде колесце навивати линви....

— Нехай буде й так; зате полишимо ся довше в пристани. Можу хоч оженити ся.

— Що, а кількож разів хотів би ти женити ся, Біль? Ти в кождім краю маєш вже жінку, я то добре знаю.

— В Лївepпуль не маю ще ні одної, Джек.

— Можеш ще й тут на кораблі мати одну, бо в послїдних днях ти все залицяв ся до тої муриньскої дївчини.

— Підчас бурі кожда пристань добра, але она все таки не хотїла бути пристанию. А впрочім по правдї ви всі помиляєте ся. Менї розходить ся лиш о ті малі дїти, що кормлять ся їх грудьми. Я так люблю на то дивити ся, бо они видають ся менї все як пара котят, які кормить малпа.

— Обі ті женщини можу розріжнити, але між тими двоима дїтьми є у мене хиба така ріжниця, як межи чотирма і двома парами. Чи ти не помітив того, Біль?

Так, дві кулї не можуть бути подібнїйші до себе. Але скажи менї, Біль, чи котра з твоїх жінок мала вже близнята?

— Нї, на то я не згодивсь би, хиба що наші пани заплатили би менї подвійну платню.

— Ага! — перебив їм Освальд, що з боку прислухував ся їх розмові і наглядав роботу — може було би добре посмотрити, чи корабель при всїх тих ударах не потерпів якої шкоди. Боже, я о тім доси й не подумав. Іди-но ти, Біль, і заглянь до помпи.

Біль, котрий мимо сильно хитаючого ся корабля пильно працював при уставлюваню нових щоглів, послухав сей час. Взяв суху линву і спустив єї в отвір помпи. Коли єї витягнув, побачив, що линва була мокра і з неї спливала вода. Погадав собі, що то мусить бути вода, яка налила ся підчас бурі, коли филї заливали поклад. Аби о тім пересьвідчити ся, взяв новий кусник нової линви і між тим як моряки дальше спокійно працювали, кождий на своїм місци, почав на ново пробовати. Відтак витягнув линву, глядів на неї кілька хвиль і скрикнув нараз наляканий: — Боже, сім стіп води в кораблі!

Внесене поставив між ин. пос. Винничук в справі реґуляциї Бистриці в станиславівскім повіті.

Інтерпеляциї внесли між ин. пос. Макух в справі неполагодженя старостом від серпня 1907 р. рекламациї войскової; пос. Куровець в справі покривдженя громад пов. калуского і долиньского при поборі сервітутів дров і паші при продажи дров і винаймі паші в державних лісах камеральними управами, та в справі покривдженя Стефана Мазнички управою дібр в Лопянці; п. Содомора в справі заборони уділюваня приватних лекций студентови Осипови Павроцкому в Голгочах старостом в Підгайцях.

Приступлено до дневного порядку:

Справоздане кр. виділу в справі сотвореня нової репрезентациї пов. в Переворску, відослано до адм. комісиї.

Наступило справоздане кр. виділу в справі призволеня раді повіт. в Новім Торзі на затягнене додаткової позички 100.000 К на докінчене і уладжене шпиталю.

Справоздавець п. Онишкевич запропонував безпроволочно приступити до другого читаня.

П. Старух зажадав відосланя до комісиї адміністрацийної, а спротивив ся полагоджуваню справи без першого читаня.

П. Беднарский противить ся домаганю п. Старуха.

П. Старух обстає при своїм внесеню і домагає ся сконстатованя комплету.

П. Маршалок констатує комплет, по чім в голосованю палата прихилює ся до внесеня на безпроволочне полагоджене справи.

В голосованю ухвалено предложене в другім і третім читаню.

З черги відослано до комісиї справоздане кр. виділу в справі петициї мешканців Городенки що-до перетвореня 6-клясових шкіл мужескої і дівочої на виділову.

Пос. Вітос (люд.) мотивував своє внесене в справі скасованя акцизових оплат від худоби, дорізаної з конечности. Бесідник зазначив, що внесеня такі вже були ставлені і они вповні оправдані, бо дуже часто лучають ся в господарстві випадки скалїченя скотини, зломаня ноги і т. п., коли треба конче дорізати. Було би отже річию зовсім справедливою, щоби селянин відбив собі бодай трохи шкоду з помочию продажи мяса. Однак від мяса того треба платити високі оплати акцизові. Тому бесідник домагає ся увільненя мяса такої худоби від оплати.

Внесене відослано до комісиї господарства краєвого.

Внесене п. Сколишевского і тов. на помножене скількости вагонів III. кл. на зелїзничих лініях в Галичині в часі еміґрациї робітників на сезонові роботи до Прусиї, та внесене того самого посла на заведене IV. кл. в поїздах особових—відослано до зелізничої комісиї.

Потім зарядив кр. маршалок вибір 3 членів комісиї для соймової виборчої реформи (в місце пп. Чайковского, Віктора, Мойси і Пініньского) та вибір 25 заступників членів комісиї для виборчої реформи.

До комісиї скрутацийної покликано між и. п. Содомору.

Посли голосують картками. В часі скрутиниї сойм приступив до дальшого пункту порядку варад, а се до справозданя комісиї господарства краєвого про меліорациї.

Справоздавець п. Горайский зазначив, що на основі державного закона, меліорацийний фонд має причинювати ся таким самим датком до тих робіт, як даток краєвий. З уваги на те, кр. виділ пропонував зміну 11 краєвих законів консервацийних, однак міністерство рільництва рішучо заявило, що не може згодити ся на таке толковане закона. З того приводу комісия кр. госп. взяла назад тих 11 законів і мусить зробити в законах деякі зміни в стилїзациї.

По промові ще п. Куровця і оголошеню вислїду виборів до комісиї реформи виборчої, п. Маршалок відложив дальше засїдане до год. 8 вечером.

Новинки.

Львів, дня 5 лютого 1910.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував радників гірничих: Вячеслава Пржетоцкого Ервіна Віндакевича і Еміля Маха старшими радниками гірничими в статусї справ салїнарних Галичини і Буковини.

— **Почетне горожаньство** надала рада громадска міста Бурштина п. віцепрезидентови краєвої Ради шкільної п. Ігнатиеви Дембовскому.

— **З нагоди побуту саского князя Макса** відбув ся оногди у Є. Е. Митрополита гр. Шептицкого обід на 24 осіб. Запрошені були отець Випреосьвященого і брат Казимир, архієпископи Більчевский і Теодорович. б. міністер Коритовский, віцепрезидент кр. Ради шк. Дембовский, кількох польских соймових послів, а з Русинів явили оо. митрати Білецкий і Туркевич. радник Двору Барвіньский, др. К. Левицкий, др. Король, проф. др. Студиньский, адв. др. Соловій і о. крилош. Войнаровский.

— **Дрібні вісти.** Під Черніяцями збудовано коштом правительства новий міст на Прутї за за 600.000 К. Міст той будовано два роки а докінчено і віддано до публичного ужитку дня 2 с. м. — Командант перемиского корпуса ген. Піно перейшов з днем 31 с. м. у відставку. — П. Ст. Тандин згубив книжочку гал. каси ощадности на 405 К. — Концесию на самостійне ведене аптики „під золотим орлом“ в Самборі одержав магістер фармациї Симон Едельман. — В Петербурзї настали так сильні морози, що на улицях палять огнї, щоби люди могли коло них гріти ся. На далеких передмістях показали ся навіть вовки.

— **Арештованя.** На двірци зелїзничім у Львові арештувала оногди полиция якогось Пейсаха Ошуровского, родом з міньскої губерниї, котрий вертав з Америки і приїхав з Мисловиць до Львова так хитро - мудро, що таки нїчого не заплатив і аж у Львові добачили „слїпого пасажира“. — Нотованого злодія Вол. Ляховского арештовано оногдашної ночи на дорозї до Білогорща за городецкою рогачкою. При Ляховскім знайдено великі ножицї до краяня бляхи, витрих, ніж і машинку до протинаня білетів, а також ключ до вагона зелїзничого. Ляховского, за котрим пошукувала жандармерия за крадїж в Зимній водї, віддано до арештів полицийних.

— **Майно американьского мілїонера.** Сими днями ствердив в Ню-Йорку урядово майно і доходи помершого недавно тому американьского богача Джордж Гульда. Померший мілїонер і его сестра Єлена Гульд заплатили були довги за свою сестру Анну, за котрі она заручила була за свого першого чоловіка, гр. Кастеляне, котрий вів дуже гуляще житє за її гроші, а до того ще її й зневажав. Она з ним розвела ся, а відтак віддала ся за кн. Сагана. Отже урядово стверджено, що майно Гульда виносило в 1901 р. 125 мілїонів долярів (625 мілїонів кор.) і давало річного доходу 4,389.885 долярів. В 1903 р. річний его дохід збільшив ся був на 4,687.525 долярів, але підчас фінансової кризи в 1908 р. виносив вже лиш 2,851.975 долярів.

— **Циянкалї замість цукорків.** В місцевости Болїє на угорско-румуньскій границі напала банда циганів на аптику і зрабувала що лиш дало ся. На другий день завізвано до циганьского табора лікарів, які лиш де знайшли ся і показало ся, що 15 циганів або вже стали трупами, бо давали ще лиш слабі ознаки житя. Всї прочі цигани старі,

---

Колиб залогу „Черкеса“ поразив був грім, не викликав би був більшої зміни в її поведеню, як ті слова.

Кожда небезпечність, кожде нещастє, яке лиш сполучені сили филь, вітру, бурі і людских ворогів звалять на моряків, всьо то знесуть они спокійно і з відвагою посуненою аж до геройства — не будуть нічого хотіти, лиш аби „між ними а смертию була хоч би одна дошка певна“. Они можуть тоді спустити ся на свою силу, спосібність і зручність. Але скоро роздасть ся крик: „діра в кораблі!“ — они всі мов задеревілї. Втискаючий ся до корабля ворог убиває їх відвагу і безнадійний вигляд, що всї їх з'усиля даремні, доводять їх до стану, в котрім они ледве ріжнять ся від дітий. Скоро лиш Освальд почув крик Біля, кинув ся до помп.

— Попробуй ще раз, Біль, то не може бути; відкинь той шнур; подайте суху линву!

Ще раз попробував отвір помп Освальд сам, але вислїд був однакий.

— Мусимо, хлопцї, взяти ся до помпованя — відозвав ся він голосно, стараючи ся укрити власний страх; — та вода мусїла тоді наплисти, коли корабель положив ся на бік.

Ту розумну здогадку підхопили зараз всї моряки і сейчас послухали приказу, а Освальд сам зійшов на долину до каюти, аби капітанови представити положенє. Капітан, утомлений безсонними ночами і працею, гадаючи, що всяка небезпечність вже минула, кинув ся був на своє ліжко.

— Як то може бути? — сказав капітан поважно. — Тілько води не міг корабель набрати ся.

— Ні — відповів Освальд — але кілька разів був він під таким напрасним напором филь, що могли по боках потворити ся діри. Дай Боже, аби не було гірше.

— А ви що гадаєте?

— Побоюю ся, що корабель потерпів шкоду від скинених щоглів. Пригадайте собі, кілько разів ми о них ударяли ся, заки освободили ся від них. Особливо раз велика щогла здасть ся дістала ся підспід корабля і сильно его ударила. Я добре то пригадую собі.

— Дай Боже, аби так було! Ходіть скоро на поклад.

Коли вийшли на поклад, приступив до капітана Біль і сказав спокійно:

— Сім стіп і три цалї!

Помповане відбувало ся вже зовсім правильно, люди після приказу старшого керманича поділили ся, поздоймали з себе верхну одежу аж до тїла і кождих дві мінути зміняли ся. Так не перестаючи ні хвилини, працювали звиж 30 мінут.

Тої пів години мало рішити о судьбі корабля. Найважнїйшим було пересьвідчити ся, чи корабель мав діри в боцї і чи одержав їх в часі другої бурі: в тім случаю була надія, що удасть ся побороти грізного ворога. Капітан Інґрам і Освальд стояли мовчки коло помпуючих моряків, кождий з годинником в руцї, між тим як моряки працювали зі всїх сил. Десять мінут по семій минула рішаюча пів години; запущено знов линву, а відтак зміряно замочений конець. Показало ся, що води було на сім стіп і шість цалів! Так отже небезпечний ворог побідив, хоч коло помпи працювали моряки з напруженєм всїх сил, на які лиш могли здобути ся.

Моряки переглянули ся повні розпуки; але відтак дали ся чути проклони і нарікання. Капітан Інґрам, затиснувши уста, стояв мовчки.

— Всьо пропало! — скрикнув тепер один з моряків.

— Ні, хлопцї — відозвав ся Освальд — маємо ще надію на ратунок. Менї здаєть ся, що лише боки корабля при тій скаженій бури в ночи потерпіли і що корабель лиш боками набрав ся води. Колиб так було, то мусимо плисти дальше з вітром і безнастанно помпувати. Коли на корабель не буде такого великого напору з боку, то вода перестане поволи до него напливати.

(Дальше буде).

молоді, жінки й діти були більше або менше недужі. Лікарі переконали ся зараз, що цигани понайдали ся таких отруй як циянкалї, аршенїк, сублїмат і т. п., котрі уважали за ласощі і цукорки.

— **Просфора в товаристві „Зоря“.** Минулої неділї зібрали ся були численно члени товариства руских ремісників і промисловцїв „Зоря“ у своїй хатї на просфору. Загостив був також і голова товариства п. В. Нагірний, котрий лише що перебув пятинедїльну тяжку недугу, щоби 24-раз поділити ся просфорою з членами товариства „Зоря“, котре заснував і на чолї котрого стоїть від самого початку. В гарно прибраній салї посьвятив о. Яримович, молодший, просфору і хату з нагоди Йорданьского водосьвятя, а потім голова товариства дїлив ся просфорою з усїми зібраними, желаючи взаїмно так членам як і товариству всего добра. При богато заставлених столах засїли члени до принятя і секретар п. Юрий Сидорак вніс тоаст на здоровле голови товариства п. Василя Нагірного. Тим дав початок до тоастів. П. Рубинович висказав бажанє, щоби наше маломіщаньство згуртувало ся разом на взорець товариства „Зоря“ в одно велике товариство, сьвідоме своєї цїли і народности. Висказав також бажанє, щоби члени, котрим доля судить не бути тут у Львові, але на провінциї ширили отту ідею згуртованя наших ремісників і промисловцїв дрібних, щоби тим самим оживити национально наше маломіщаньство і повернути его в свояси, звідки вийшли. А по розвитку товариства можна того сподїватись. Годить ся згадати, що коло товариства богато поносить труду побіч инших п. Сидорак, секретар товариства як і инші, за що їм щира вдяка належна. Мило було слухати і хору самого товариства, котрий завдяки трудам пп. Купчиньских стане на висоті своєї задачі, бо і материял добрий, а що більше і горнуть ся члени до хору, вивчуючи нашу думу-пісню. Взагалї спільна просфора зробила як наймилїйше вражінє. Годить ся зазначити, що при нагоді того сьвята зібрано на власну салю тов. „Зоря“ 24 кор., на „Захоронку“ 12·60 кор., а на памятник Шевченка в Києві 11·10 корон. Раді були члени з просфори і весело забавлялись, тож і надія є, що наш ремісничий стан зросте в силу і повагу, чого тільки побажати би.

— **Страшну смерть** зробив собі тиждень тому назад в ґубернїяльній вязниці у Вильнї якийсь тамошний арештант, котрого назвиска нїхто не знав а котрого военний суд засудив був на кару смерти за замах на ґен. Непґо. Коли тамтої пятницї вечером, коли в келях вже запалювано лямпи, арештант той скористав з тої хвилї, коли дозорець відступив ся на кілька кроків від дверий, вхопив зі стїни горіючу лямпу і вилив собі з неї нафту на голову і одїнє, звязав горло хусткою і запалив нафту на собі. Дозорець учувши дим від горіючого волося, вбіг до келї а там представив ся его очам страшний вид: чоловік той сидів на лужку цїлий в полумини і лиш мовчки вимахував руками. Коли дозорець наробив крику, збігла ся служба вязнична, вивела горіючого на коритар і там зачала его обливати водою. Небавком явив ся і лїкар вязничний, ґубернатор і власти судові. Чоловіка того по угашеню на нїм огню, занесли до шпиталю, де він на другий день помер, не виявивши свого назвиска. Тїло его представляло страшенний вид, цїла голова то був лиш один чорний вуголь, а навіть язик був опалений. Страшна та смерть зробила величезне вражінє в місті.

Телеґрами.

Чернівцї 5 лютого. Вчера сойм закрито.

Петербург 5 лютого. „Реч“ доносить, що всї круги опозицийні не возьмуть участи в нарадах з пос. Крамаржом що до приготовлень будучого з'їзду славяньского в Софії.

Петербург 5 лютого. Міністер справ внутрішних предложив Думі проєкт земств в шести ґуберніях західних. Ґубернії виленьску, ковеньску і гродненьску виключено з проєкту. Внесений проєкт не наводить мотивів того вилученя.

Константинополь 5 лютого. Часописи доносять, що рада міністрів затвердила проєкт міністра війни в справі укріпленя фльоту Карабурун коло Солуня.

Атини 5 лютого. Іменований міністром справ внутрішних ґенерал Петмедзас зложив присягу в руки короля. Ґенерал Пермедзас стояв через довгий час на чолї публичної служби безпечности.

Тифліс 5 лютого. Рахін-хан звернув ся телеґрафічно до намістника Кавказу з просьбою, щоби єму і его родинї та родинам 200 его приклонників позволено осїсти в Росиї. Намістник відповів, що Рахін і его родина можуть осїсти в Катеринодарі в окрузї кубаньскім, але рівночасно видав приказ, щоби приклонникам Рахіна і їх родиниї не позволено переступити через границю.

Мадрид 5 лютого. Всї чутки о якійсь кризї в міністерстві і о ріжницях в поглядах серед ґруп лїберальних, суть безосновні.

Петербург 5 лютого. Субкомітет Думи заявив ся против знесеня кари смерти.

Цїна збіжа у Львові.

дня 4 лютого:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця . . .	13·40	до	13·60
Жито . . .	9·30	„	9·50
Овес . . .	7·50	„	7·70
Ячмінь пашний	7·—	„	7·30
Ячмінь броварний	7·30	„	8·—
Ріпак . . .	—·—	„	—·—
Льнянка . . .	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·50	„	13·—
Вика . . .	7·50	„	8·—
Бобик . . .	6·90	„	7·10
Гречка . . .	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона .	70·—	„	82·—
Конюшина біла .	75·—	„	85·—
Конюшина шведска .	75·—	„	85·—
Тимотка . . .	28·—	„	30·—

Надіслане.

— **Не лише дїтям** треба заборонювати все, що ослаблює серце і атакує нерви — отже алькоголю і кави — але й для дорослих здоровле є найбільшим добром! Добра господиня бере отже на ранїшню каву і на підвечірок тільки правдиву Катрайнера Кнайпову солодову каву, подаючи сим на стіл смачний і здоровий напиток. Вдоволенє і ощадність, а головно цвитучий вигляд дїтий є за се нагородою господині. Та з причини богато менше вартних наслїдувань треба при закупнї бути дуже осторожним. Жадати отже лише „Катрайнера“ і приймати тільки оригінальні пачки з назвою: „Катрайнер“! Пощож давати собі впихати в руки якісь наслїдуваня, коли за тї самі гроші можна дістати добрий і правдивий товар? Тільки обережність зможе забезпечити перед розчарованєм і шкодою.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **$2^{\underline{30}}$**, $5{\cdot}\underline{50}$, 7·25, **$8^{\underline{55}}$**, 9·50, 1·10*), **1·30** 5·45, **$8^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{50}}$.

*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **$2^{\underline{15}}$**, 5·40, $10{\cdot}\underline{30}$.

З Черновець: **$12^{\underline{20}}$**, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, $\overline{10{\cdot}20}$*), **$2^{\underline{05}}$**, 5·53, **$6^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{30}}$.

*) Із Станиславова, *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.

З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50

З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, $1{\cdot}\overline{12}$.

З Підгаєць: 10·54, 7·26*), $9{\cdot}\underline{44}$, $6{\cdot}\underline{29}$*), $\overline{1}1{\cdot}\underline{55}$*)

*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) $9{\cdot}\underline{28}$, 6·13*), $11{\cdot}\underline{39}$*)

*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:

що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, $8^{\underline{20}}$.

„ 1/6 до 30/9 3·27, $9^{\underline{35}}$.

„ 2/7 до 30/9 5·30.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Довиньского, під зарядом І. Недоцяда — (Телефона ч. 527).